POKROK ZÁPADU

PUBLISHED WEEKLY.

Published by Pokrok Publishing Co., 1309-1311 Howard St.—Tel. 2913.

Subscription by mail, - $1.00 per year.

Vychází každou středu.

Vydává: Vydavatelská Spol. Pokroku.

1309 1311 Howard ul. — Telefon 2913.

Předplatné:

V místě s dodávkou do domu	$1.50
V místě, s dodávkou poštovní	$1.00
Poštou pro Spojené Státy a Kanadu	$1.00
Čech	$1.50

Ohlášky.

Drobné a různé ohlášky uveřejňujem pouze za, když peníze k objednávce přiloženy jsou. Za drobné ohlášky obyčejné veličosti, nepřesahující palec, čítáme 25 centů za třikrát. Za různá ohlášení, blahopřání, úmrtí a jiná, čítáme $1.00 za tři palce za každé uveřejnění. Nechť k. 'ý proto přiloží objednávce tolik peněz, jak velkou ohlášku míti si přeje. Ceny ohlášek na delší dobu oznámí se ochotně na požádání.

Zásilky peněz

jsou nejbezpečnější, když se koupí na poště neb expressu "Money Order" a též nám se zašle. Též v registrovaném dopise, aneb poukázkou bankovní jest zásilka jista. Kdo chce platiti "checkem" na bank, nechť zašle o 25 centů více, proto že tolik musíme platit bance za kolekci, aneb ať koupí směnku (draft) na Omahu, Chicago neb New York. Na místě drobných peněz přijmeme též i 1- a 2centové kolky. Všechny zásilky nechť jsou zasílány pod jednoduchou adresou pouze takto:

Pokrok Západu,
Omaha, Neb.

Omaha, Neb., 23. července 1902.

Republikánský státní lístek.

Za guvernéra	JOHN H. MICKEY
Za místoguvernéra	E. G. McGILTON
Za pokladníka	PETER MORTENSON
Za sekretáře	G. A. MARSH
Za auditora	CHARLES WESTON
Za školdozorce	WILLIAM K. FOWLER
Za nejvyššího návladního	F. N. PROUT
Za komisaře veř. pozemků	G. D. FOLLMER

TAHLE ROZVAŘILOVA BEE TY ŽELEZNICE v Nebrasce počíná nehorázně píchat.

PRESIDENT OCELÁŘSKÉHO TRUSTU snaží se světu namluviti, že v akciích trustu není žádné vody. Ten, kdo by tomu věřil, musel by mít vodu na mozku.

PRESIDENT ROOSEVELT SE PŘIPRAVUJE zakročiti proti uhelnému trustu a také vůdcové demokratické strany se vrhají na trusty, ale jako obyčejně—hubou a skutek utek.

NĚKOLIK KAR TĚ KORNY, JEŽ BYLA poslána do Chicaga, aby ní nakrmeni byli býci na burse, bylo po náhlém sklesnutí ceny posláno zpět, aby ní nakrmeni byli voli na farmách.

SEKRETÁŘ ZAHRANIČNÍCH ZÁLEIŽITOSTÍ, Hay, musel prý za tunu uhlí zaplatit $18. Škoda, že nebyl generální návladní Knox tak přetažen, to by ho snad bylo tak dopálilo, že by byl uhelnému trustu konečně zatopil.

AČKOLI "ÚTLOCITNÝM" JIŽNÍM DEMOKRATŮM se ošklivi "vodní kůra", jakou někteří naši vojáci prováděli na Filipinách, tu shledávají to v úplném pořádku, když tu a tam na jihu některého černocha usmaží v oleji.

J. PIERPONT MORGAN VĚNOVAL klenoty báječné ceny "americkému museu přírodní historie." To jsou ta americká finanční knížata. Na věci bezúčelné a nepotřebné dovedou obětovat ohromné sumy peněz, ale i proti nepatrnému zvýšení mzdy dělníkův pracujících v závodech, v nichž mají zájem, se vzpírají zuby nehty.

PODADMIRÁL CROWNINSHIELD ZAJEL nedávno se znamenitou bitevní lodí "Illinois" na mělčinu v jednom z nejlepších přístavů na světě. To je ten samý Crowninshield, který se tak "poctivě" snažil pokáleti jméno Winfielda Scotta Schleye!

Z RUSKA ZALETĚLA K NÁM KE konci minulého týdne zajímavá zpráva. Car vypověděl válku Rockefellerovu olejovému trustu a nyní celý svět s dychtivostí očekává výsledek. Bude car tak mocným, aby porazil Rockefellera, či podaří se olejovému králi poraziti bílého cara? Ruský petrolej činí jedinou konkurenci Rockefellerovi a tento již po několik roků bojuje všemi prostředky proti této konkurenci a tento obchodní boj amerického olejového trustu patrně se stal tak nepříjemným a škodlivým ruskému petroleji, že car konečně viděl se nucena hledati pomoc u ostatních evropských států a chce pomocí jich olejový trust americký z Evropy vytlačiti. Boj jest zahájen a ztráty v něm budou veliké. Ne na životech, ale na penězích, jež jsou Rockefellerovým bohem.

PRESIDENT KOLUMBICKÉ REPUBLIKY vyslal zvláštní komissi do části kde má mezimořský panamský průplav býti dokončen, aby tato komisse vyšetřila, co obyvatelstvo tam soudí o zamýšlené konstrukci průplavu. Komisse tato podala zprávu, že obyvatelstvo jest toho jednomyslného náhledu, že by vláda kolumbické republiky měla vyjednávání o dokončení průplavu se Spojenými Státy co nejvíce urychliti, aby se se stavbou průplavu započalo. Náhled tento jest přirozený, neboť stavba průplavu panamského bude znamenati pro obyvatelstvo v oněch krajinách pravé požehnání, neboť nejen že část oněch milionů, jež stavba bude vyžadovati, zůstane v kapsách onoho obyvatelstva, ale dokončením průplavu bude zajištěn také mír na isthmusu. Až strýc Sam se ujme správy oné části, tu bude konec těm všelijakým "revolucím", z nichž někteří lidé dělají tam "byznys" a obyvatelstvo kolem průplavu bude těšiti se požehnání míru a tím také trvalejšímu blahobytu.

ČLOVĚK TAK RÁD NAZÝVÁ SE PÁNEM přírody, ale jest to jen pouhá chlouba, neboť přírodě dosud se nedala a nedá člověkem úplně ovládnouti. Bylo by to sice náramně hezké, kdybychom si mohli zastaviti déšť, kdybychom chtěli, aneb spustiti ho, kdyby toho byla potřeba, ale nejde to a tak musíme klidně nechat přírodu řídící se svými vlastními zákony a musíme přijímati mnohdy nepříjemné důsledky těchto rozmarů přírody. Pohleďme ku př., jaké vážné následky mělo loňské sucho na výroz naší korny. Ve fiskálním roce končícím dnem 30. června 1901 vyvezli jsme 181,000,000 bušlů korny do Evropy, rok před tím dokonce jsme vyvezli 213,000,000 bušlů, tento rok však sklesnul vývoz korny na pouhých 27 milionů. Tak obrovská škoda byla přivoděna farmerstvu této země na jediné plodině. Evropa se naučila znáti znamenité vlastnosti americké korny a ráda by kupovala od nás, kdybychom kornu měli na prodej a pak kdyby cena její nebyla tak vysoká. Avšak bohudíky vyhlídky na letošní sklizeň korny jsou velice příznivé a nyní jen kdyby příroda chtěla zanechati svých špatných rozmarů a chtěla pěknou pohodou přispěti k zdárnému splnění těchto vyhlídek a pak naši pilní farmeři budou moci Evropu zaplaviti naší kornou.

RESIGNACÍ PŘEDSEDY ANGLICKÉHO ministerstva, Salisburyho, ztratila konservativní strana v oné zemi svého nejschopnějšího vůdce. Salisbury byl diplomatem staré školy. Již v r. 1878 na berlínském kongresu pomáhal Disraelimu křížiti plány Ruska a od té doby až do hodiny své resignace považován byl za představitele zahraniční politiky Anglie. Salisburyho politika byla v mnohých ohledech chybnou, avšak anglický lid si oblíbil jeho tvrdošíjnost, s jakou setrvával na svých náhledech a dal mu přednost před Gladstonem, vůdcem liberální strany, který byl větším státníkem nežli Salisbury. Za doby svého řízení vládního vesla dostal se Salisbury dvakráte do diplomatického sporu se Spojenými Státy pro Venezuelu a pro hranice Aljašky, ale v obou těchto případech utrpěl porážku a konečně musel povoliti i změnu smlouvy Clayton Bulwerovy, čímž Spojeným Státům zajištěna úplná kontrola příštího mezimořského průplavu v Panamě. Kdyby liberální strana v Anglii měla nějakého schopného vůdce, tu by se mohla snadno po odstoupení Salisburyho dostati k vládnímu veslu.

PODZIMNÍ VOLBY SE BLÍŽÍ A CHICAGSKÝ Hlasatel si počíná už štemovati svou demokratickou trumpetu. V jednom z posledních čísel spustil tuto písničku: "Republikánská strana je v službách organisovaného velkokapitálu a Bryan zastupuje zásady skutečně lidové, lidu prospěšné, ale přece se lid vyslovil pro republikány a proti Bryanovi. A co toho bylo příčinou? Neslýchaná agitace republikánů, slibování, vyhrožování a podplácení. Na straně jedné stálo právo a dobro lidu, na druhé straně moc a peníze. Výsledek boje nepřekvapil žádného."—Hlasatel v každých volbách stojí na té straně, kde jsou peníze, to nejlépe dokázal v posledních aldermanských volbách, kdy se tento "zájmům pracujícího lidu věnovaný list" (hepčí!) postavil proti dělníkovi Červenkovi a lámal dřevce pro jednoho z nejkoruptnějších členů městské rady. Hlasatel byl by lámal také dřevce v r. 1896 pro republikánskou stranu, kdyby byl dostal $6,000, za které se chtěl straně této tělem i duší zaprodati. A poněvadž je nedostal, tu vstoupil do služby strany svobodných polévkáren a slouží této straně dosud. Jak dlouho jí ale ještě bude sloužiti, to jest jiná otázka. Loeffler, který byl managerem demokratické kampaně mezi Čechy, Němci a jinými národnostmi, jest syt politiky a syt řízení kampaně, neboť v poslední kampani prý přisadil ze svého na "bůdl" pro časopisy, které zjednal, více nežli $8,000, jež nikdy více neuvidí a letos prý, dle anglických chicagských listů, "bude Loeffler mluviti jen anglicky a to prý ještě jen velmi málo." Zůstane-li v letošní kampani Hlasatel na suchu a nedostane-li se mu demokratického papírového "obroku", tu zůstane snad poprvé za dobu svého trvání věren dělnické straně, kterou za bůdl zrazoval až dosud při každých volbách. Když tak koruptní časopis začne psáti rozhořčeně o "podplácení", to je pohled, který by rozesmál i egyptské mumie.

Poslední růžek v korně.

Když přibližovala se již cena bušlu korny k dollaru, tu pojednou býci na chicagské burse, vedení Johnem W. Gatesem, ztratili kuráž a růžek prasknul a korna sklesla v okamžiku z 80 centů na 65½ centů.

Tento poslední růžek byl ten největší, o jaký se kdy spekulanti bursovní pokusili a růžek bývalého kornového krále Phillipse vypadal proti tomuto jako dětská hračka.

Gates však v tomto posledním růžku kornovém neztratil peníze, ale vydělal asi $2,500,000. On mohl vydržeti do konce měsíce s růžkem, avšak korna počala se hrnouti do Chicaga ze všech stran a to právě Gatese přimělo k tomu, aby se se skřípnutými medvědy vyrovnal, nežli aby riskoval možné prasknutí růžku ke konci měsíce.

Jest to skutečně podivuhodné, jaké množství korny nalezá se ve Spojených Státech i po špatné sklizni, jaká byla loni. Jakmile cena její octla se u devadesáti centů, tu chicagský trh byl ní zahrnut a v jednom dnu přivezeno bylo 827 kar. Ve dvou dnech více nežli jeden milion bušlů žluté korny číslo 2. bylo dodáno Gatesově růžku a proto managerové tohoto růžku ztratili kuráž před touto blížící se záplavou korny a spokojili se raději s menším a jistým výdělkem $2,500,000 nežli s velice nejistým velikým výdělkem, aneb možným ohromným prodělkem.

A jak to obyčejně bývá, tu spekulanti na burse vyďáli a obchodníci a zasílatelé obilí z venku prodáli, neboť nežli korna přišla do trhu, tu cena její značně sklesla a mnohý z těchto obchodníků utrpí citelnou ztrátu. Ztráta 25 centů na bušli v jednom týdnu znamená pro tyto venkovské obchodníky ztrátu několika milionů.

Jen jednou před tím a sice dne 31. května 1892 sklesla cena korny ještě daleko více nežli poslední úterý na chicagské burse.

V oné době dva mladí spekulanti v New Yorku, Coster a Martin, majíce jen $200,000, ale za to hodně spekulační odvahy, snažili se utvořiti kornový růžek a vyhnali cenu korny na $1.00 bušl a to je zničilo, neboť tato cena způsobila takovou záplavu prodejů, že cena korny sklesla v minutě o 50 centů na bušli a Coster a Martin ztratili každý cent, který měli a mnoho peněz, které neměli.

Na chicagské burse bylo již učiněno mnoho pokusů s utvořením růžků, ale jen málokterý se podařil.

V r. 1882 jeden továrník v New Yorku vrhnul se na bursovní spekulaci a vyhnal cenu korny na 78 centů, ale konečně praskoul i se svým růžkem.

Phillips v prvém svém růžku vydělal asi $400,000, ale později ztratil všechno a učinil již dvakráte úpadek.

Avšak Gatesovo příslovečné štěstí ho neopustilo ani v tomto kornovém růžku a třeba nevydělal tolik, co si sliboval, tu půltřetího milionu není také k zahození.

Trest za nerozvážná slova.

Presidentovým rozhodnutím byl dán generál Jacob H. Smith z činné služby vojenské na odpočinek. Generál Smith tento trest přivodil si pouze svou nerozvážnou řečí, když dával rozkazy jednomu ze svých podřízených důstojníků a tudíž byl potrestán za to, co řekl a ne za to, co učinil, neboť vyšetřováním zjištěno, že Smith se neprovinil ničím proti zákonům lidskosti v celé válce.

Generál Smith jest voják, který ve vzrušení nebéře slova na přísné vážky, tak jako je nebrali hrdinové z občanské války, generálové Nelson a Logan a jiní vysocí důstojníci v severní armádě.

Smith sloužil pod generálem Nelsonem a sice vstoupil jako dobrovolník do armády dne 4. června r. 1861 a setrval jako poručík v druhé Kentucké pěchotě až do r. 1865, kdy vstoupil jako kapitán do pravidelné armády Spojených Států.

V té době, kdy občanská válka zuřila, tu často propukali mnozí vysocí důstojníci v záchvaty zlosti a ulehčovali si klením, jak již bývá při některých lidech a hlavně při vojácích, avšak oni byli tehdy posuzováni dle toho, co ve válce vykonali a na to, co někdy v rozčilení aneb v zlosti pronesli, se zapomenulo.

Generál Smith prodělal celou občanskou válku pod těmito vůdci, neberoucími každé slovo na zlaté vážky a později súčastnil se krvavých zápasů s Indiány západu, kde okolnosti vyžadovaly silných výrazů a generál Smith si v těchto dobách přivykl této mluvě a více jí neodvyknul. Povinnosti své však jako voják konal vzorně, neboť byl stále povyšován a španělsko-americké války v r. 1898 súčastnil se již jako lieutenant plukovník a jsa za své služby v této válce povýšen, v r. 1901 poslán byl jako velitel brigády na filipinské ostrovy.

Umlouvaje se na kampani proti samarským polobarbarům s majorem Wallerem, pronesl Smith tato nerozvážná slova: "Přeji si, abyste pálil a zabíjel. Zabte každou osobu, která jest schopna nositi zbraň a jest nepřátelská Spojeným Státům."

Pro tato nerozvážná slova postaven byl před vojenský soud, který vynesl rozsudek, že Smith sice nemínil všechno, co řekl a že také jeho podřízení, znajíce ho, nebrali rozkaz jeho doslovně, ale proto přece byl generál Smith odsouzen proto, že svými slovy porušil dobrý pořádek a vojenskou disciplinu a bylo usnešeno, aby bylo jeho pokárání odporučeno.

President jednal dle úsudku vojenského soudu a za trest pro nerozvážná slova dal generála Smitha na odpočinek. Smith ukončí svoji činnost v armádě Spojených Států jen s touto jedinou skvrnou, která jeho čest jako vojáka nekálí.

Generál Smith ve skutečnosti nedopouštěl se žádných ukrutností, ale užil výrazů, které urážely cit lidskosti a případ jeho bude varovným příkladem pro ostatní důstojníky Spojených Států.

Lid odpoví sám.

"Jednání presidenta Roosevelta vůči trustům a sdružením železničním popudilo proti němu finanční kruhy, ale široké vrstvy amerického lidu schvalují toto jeho jednání a projevují souhlas s jeho dosavadní administrací."

Tato pravdivá slova pronesl pennsylvanský senátor Perrose ve Philadelphii.

A proč široké vrstvy lidu schvalují administraci Theodora Roosevelta? Proč má většina tohoto lidu úplnou důvěru v jeho poctivé úmysly, v jeho vlastenectví a v jeho energii?

Poněvadž Theodore Roosevelt si této důvěry zasloužil svými činy a svým jednáním a proto že provádí zákony této země bez ohledů na tyto finanční kruhy, jež se dosud domnívaly, že jsou nedotknutelny.

Hněv a nepřízeň těchto finančních kruhů činí Roosevelta v širokých vrstvách lidu tím oblíbenějším, neboť lid jest již syt hrabivosti těchto finančních kruhů, jež překročují svá práva a poškozují zájmy obecnosti.

President tím, že provádí zákony, jež přijaty byly kongresem ku ochraně veřejných zájmů, koná svou povinnost a lid uznává úřadníky, již konají neohroženě svoji povinnost a proto Rooseveltovi nepřízeň trustů a peněžních baronů nemůže uškoditi, ale jen prospěti.

Jen ať se tyto hrabivé pijavice, jež by rády dostaly do svých spárů celý svět, postaví proti Rooseveltovi, ať zorganisují proti němu odpor, a uvidí, že lid rozbije tento jejich odpor tak jako cyklon rozbíjí chatrné stavby a lid Spoj. Států dokáže trustům a finančním baronům, že oni nekontrolují tuto zem a že nepředpisují a nebudou předpisovati, kdo má být presidentem této země a amerického národa.

Bude-li Roosevelt na své úřední dráze pokračovati tím směrem jako až dosud, tu se stane k příštím presidentským volbám téměř nepřemožitelným a bude zvolen za svého vlastního nástupce daleko větší většinou nežli kterýkoliv z jeho předchůdců a to právě proto, že trusty budou státi a pracovati proti němu.

Hrozby finančních baronů jsou směšné a lid na ně v budoucnosti odpoví sám svými hlasy u volební urny.

Nemožné věci netvrdí se o Dru. Petra Hoboku, ale zkušenost tisíců, kteří léku užili, působí, že možno o něm s bezpečností říci, že jako lék pro krev a soustavu tělesní nemá sobě rovna. Dodává se pouze zvláštními jednateli nebo přímo od majitele, Drs. Petra Fahrney, 112 114 So. Hoyne ave., Chicago, Ill.

Předplaťte se na Pokrok Západu — pouze $1.00 ročně.

Hlavou zeď nelze proraziti.

V posledním svém dopisu vyslovuje náš vážený přítel p. Chládek ze Scio, Ore., naději, že P. Z. popřeje místa ve sloupcích svých k různé výměně náhledů o společenských a politických otázkách naší doby a v tom ohledu se neklame. Sloupce P. Z. jsou otevřeny pro každý náhled slušným způsobem hájený, ovšem že si ponecháváme právo vlastního úsudku o takovýchto náhledech.

Pan Chládek jest již v životních bojích sešedivělý muž, on poznal, že v našem společenském i politickém pořádku jest mnoho shnilého a proto by si přál zreformovati tu naši lidskou společnost dle vlastních svých názorů, při tom však zapomíná, že hlavou nelze zeď proraziti. Kolo pokroku v lidstvu se točí jen pomalu a vezme to ještě hezky dlouhou dobu, nežli se stanou některé ty názory, které p. Chládek má, skutkem.

Pan Chládek i přítel jeho pan Fiala se kloní k socialistickým zásadám, v nichž jest mnoho dobrého a lidu prospěšného, ale těch, kteří to uznávají, jest pravá hrstka proti těm, kteří se proti těmto zásadám vzpírají. Vzdor tomu však mnohé ty zásady nabývají pomalu platnosti a sice přičiněním nynějších stávajících politických stran, jako ku př. zásada iniciativy a referendum, jež pomalu ale stále více jest uznávána a konečně bude uplatněna po celých Spojených Státech.

Během doby, ač my staří se toho snad již nedočkáme, přijde také k provedení několika jiných zásad socialistické strany, jako ku př. k sestátnění železnic a telegrafů a v městech k veřejnému vlastnictví dopravních a osvětlovacích prostředků, leč uskutečnění těchto zásad vezme ještě dlouhou dobu, poněvadž Američané jsou lidem velice konservativním, který má přirozený odpor proti těmto zásadám "importovaným" z ciziny.

Jak přímo zuřivý jest tento odpor, to se mohl p. Chládek dočísti nedávno v denních listech. Jistý socialistický agitátor z Chicaga přijel do bohatého farmerského městečka Wheaton v Ills., aby zde dělal propagandu socialistické myšlénce, leč obyvatelstvo bylo jeho náhledy tak popuzeno, že ho chtělo lynčovat a socialistický řečník musel být vzat v ochranu policie a dopraven na nádraží, aby se dostal zdráv z Wheaton. Zde má p. Chládek jeden význačný příklad, jaký jest odpor proti socialismu v kruzích Američanů a farmerů a ti jsou zde rozhodným činitelem. Vždyť my přistěhovalci jsme pouhou kapkou v tomto moři a Američané ještě dlouho po tom, kdy už po nás nebude památky, budou se držet praporu svých dvou politických stran a budou svádět volební bitvy pod těmito prapory.

To jsou fakta, která se nedají změnit a my se musíme dle těchto fakt říditi.

Rozumný volič, který hledí na poměry *tak, jak jsou a ne, jak by snad měly být*, dle toho jedná a přikloňuje se k té či oné politické straně, jejíž zásady uznává za prospěšnější pro blaho své vlastní a své rodiny, rozumný volič nezahazuje svůj hlas proto, že strana ta neb ona nesplňuje všechny jeho tužby a přání, ale pomáhá k vítězství oné straně, za jejíž vlády zem zkvétá a obyvatelstvo její prospívá a právě proto P. Z. hledě na naše poměry se stanoviska praktického, hájí zásady strany republikánské a bude je hájiti, poněvadž dlouholetá zkušenost přesvědčila každého uvažujícího občana této země, že za vlády republikánské strany jak rolník, tak dělník, obchodník a průmyslník prospívá.

Myslíme, že časopis náš poctivě sloužil zájmům českého lidu, když hájil tyto zásady hned od svého založení a my je budeme hájiti pokud se poměry v této zemi nezmění. My bychom považovali to za zločin na českém lidu páchaný, abychom ho vodili za bludičkami, aneb okazovali lidu těšínská jablíčka.

Ten rolník, který pomáhal k vítězství rep. straně, zajisté nemá ani nejmenší příčiny litovati toho, a také ne žádný dělník, obchodník a průmyslník. Strana tato není dokonalá, ale stále se zdokonaluje a přizpůsobuje se přáním lidu.

Pan Chládek jest zde hezkou řadu let, ať pohlédne do minulosti a uvidí, jaký je ohromný rozdíl před politikou před dvaceti a patnácti lety a dnes. Kolo pokroku i na politické dráze se točí pomalu v před a snad jednou dovalí se tam, kde ho p. Chládek chce mít, ale on se toho nedočká a naše pokolení také ne.

Vyprodá se za velmi příznivých podmínek krajanům dobře známé místo české v Omaze, a sice Prague Hotel a salon na roku 13. a Williams ul. Příčinou výprodeje jest chatrné zdraví mého syna Franka. Přihlášky dějtež se u Jos. A. Vlasáka, Hooper, Neb. 48

Moudrý vůdce.

President uhlokopů, Mitchell, v té poměrně krátké době, co postaven byl v čelo obrovské této dělnické organisace, získal si svojí rozvahou a moudrostí neobmezenou úctu celé americké veřejnosti. Tato úcta k němu ještě zvýšena byla po jeho znamenité řeči, již přednesl Mitchell dne 17. července v konvenci uhlokopů, zasedající v Indianapolis.

Řeč tato vyznamenala se onou rozvahou, která Mitchella povznesla v očích každého spravedlivého člověka a ona také přiměla konvenci k tomu, že se prohlásila proti vyvolání všeobecné stávky v uhelných dolech amerických.

Mitchell předložil konvenci prostá, přesvědčující fakta, která nezůstala bez vlivu na zdravý úsudek delegátů konvence.

Otázka, o níž bylo rozhodováno, byla dalekosáhlá a president Mitchell vlivem svým mohl konvenci svésti na scestí, leč on nezklamal důvěru organisace uhlokopů, ani důvěru americké veřejnosti.

Mitchell především se prohlásil pro přesné dodržení smluv, jež byly uzavřeny mezi dělnickými tělesy a zaměstnavately a zároveň se postavil proti tak zvaným stávkám ze sympatie. Ve své řeči poukázal na to, že vyžaduje to čest unie, aby smlouvu, kterou uzavřela, také dodržela až do poslední písmeny, neboť každé porušování smlouvy musí prý skončiti nešťastně pro organisovanou práci.

Dotýkaje se stávek ze sympatie, tu president Mitchell o tomto předmětu pronesl tento výrok:

"Pokud mé vědomosti sáhají, tu nevím ani o jediné veliké stávce ze sympatie, která by byla skončila úspěšně; naopak, všechny nejvýznačnější a největší stávky ze sympatie skončily zdrcující porážkou, nejen pro onen odbor práce, jehož se stávka přímo dotýkala, ale i pro příbuzné odbory, které ze sympatie vyšly na stávku."

Mitchell mluvil z bohaté své zkušenosti, neboť on celý svůj život věnoval unionovému hnutí a proto varovná slova jeho měla tak velikou váhu u delegátů konvence.

Moudrý tento vůdce dělnictva důvěřuje a jest přesvědčen, že stávka uhlokopů v dolech anthracitových bude vybojována vítězně bez porušení smluv učiněných s majitely dolů, v nichž se těží tvrdé uhlí a proto prorocky volal ke konvenci: "My dosáhneme velikého vítězství, pak-li uhlokopové sami půjdou příkladem v před a budou konati svou povinnost."

Kéž by bylo více takových dělnických vůdců jako jest Mitchell, pak by se dělnictvo vyvarovalo mnohých porážek a získalo by na své moci.

Rozvaha presidenta Mitchella získá takovou veřejnou sympatii pro stávku uhlokopů, že uhelný trust pod nátlakem této sympatie bude nucen povoliti spravedlivým požadavkům uhlokopův.

ČEŠI V AMERICE.

¶ V řece Cedar Rapids, Ia., utonuli minulý čtvrtek odpoledne dva čeští mladíci, Jos. Dvořák a Pavel Makovský, oba ve stáří asi 21 roku. Po obědě šli se vykoupat do řeky Cedar v místa nad stoupou v Nosthwestern kamenných lomech ve společnosti několika jiných českých mladíků. V místech těch jest značná hloubka, asi 13 stop. Dvořák a Makovský vzdálili se značně od ostatních soudruhů, když pojednou Dvořák zmizel pod hladinou vodní. Makovský spěl mu ku pomoci, leč ponořil se též a nešťastní druhové utonuli. Ostatní mladíci spěchali ku břehu, neboť seznali, že na zachránění nebožáků nelze pomýšleti. Koroner byl o neštěstí uvědoměn a ještě týž den mrtvoly obou mladíků byly vyloveny. Jos. Dvořák a Pavel Makovský byli v Americe teprve asi dva roky a pracovali pro železniční společnost.

¶ V Cedar Rapidsích, Ia., zemřel předmin. sobotu po dlouhé a trapné nemoci otravou krve, již si přivodil poraněním prstu, 60letý krajan Josef B. Štěpánek. Štěpánek narodil se v Čechách a před 30 roky přistěhoval se do Ameriky a sice do Iowy. Usadil se v Monroe townshipu na farmě, kdež, jsa zručný zámečník a kovář, vedle rolničení i řemeslo své provozoval. Později přestěhoval se do Ely a po čase koupil si opět farmu jižně od Fairfax, kde zase rolničil a řemeslo své provozoval. Před šesti lety přistěhoval se do Cedar Rapids, kde vstoupil do závodu svého syna, Viléma H. Štěpánka a Ant. W. Vondráčka a řídil dílnu klempířskou. Zanechal manželku, dva syny a pět dcer.

¶ V La Crosse, Wis., událo se předmin. pátek politováníhodné neštěstí u krajana Jana Matiaka, jež mělo v následek smrt jedné a poranění druhé z manželek bratří Matiakův. — Rodiny Jana a Josefa Matiaka bydlí v jednom domě. Ve zmíněný den odpoledne věšela choť Jana Matiaka prádlo na vyvýšené chodbě a hovořila se švakrovou, chotí Josefa Matiaka, jež stála pod chodbou. Pojednou podpora chodby povolila a manželka Jana Matiaka sřítila se do hloubky asi 20 stop. Švakrová s úzkostlivým výkřikem spěchala jí ku pomoci, než mimo menší odřeniny neutrpěla choť Jana Matiaka žádného vážnějšího zranění. Za nedlouho stěžovala si manželka Josefa Matiaka, že jí není volno a odebrala se na lůžko. Ihned povoláni byli k nemocné tři lékaři, avšak vzdor všeliké pomoci upadla nešťastná žena v bezvědomí a ve stavu tom o 8. hod. večerní skonala. Zanechala zde manžela a tři dítky.

¶ V Baltimore přišel předmin. středu večer hrozným spůsobem o život 9letý český chlapec Frank Vítek, synek p. Vác. Vítka z čísla 1823 Henneman Ave. V týž den odpoledne vyšel si chlapec za obchodem — prodávat totiž noviny. Kolem páté hodiny večer vrátil se domů, chlubil se matce s dvěma stříbrnými centy a se slibem, že ostatní noviny prodá co nejdříve, odběhl k obchodní Gay ul. Zde vskočil na elektrickou káru, s níž buď spadl aneb skočil tak nešťastně, že se dostal pod kola, jimiž bylo tělo nešťastného chlapce rozmačkáno a skoro po délce rozříznuto.

¶ V Cedar Rapidsích, Ia., přišel k nebezpečnému, snad smrtelnému zranění krajan Jos. Stodola ml. z č. 1211 sev. 6. ul., zaměstnaný v Leechově továrně. V této prasklo u stroje kolo a jeden menší kus jeho zasáhl Stodolu do hlavy takovou silou, že mu byla rozbita lebeční kost a pravé oko poraněno tak, že mu muselo být vyňato. Stodola tone mezi životem a smrtí.

¶ V New Yorku přišla předmin. úterý večer k vážnému úrazu 79letá krajanka pí. Marie Miřejovská, bydlící s manželem svým v č. 364 vých. 72. ul. Stařenka, jež jest již od delší doby churavá a špatně vidí, vyšla ve zmíněný den o 10. hod. večer, když se byl manžel její po celodenní klopotě uložil ku spánku, ze světnice a chtěla po schodech sejíti dolů. Klopýtla však a spadla s celé výše kamenných schodů. Ohlas pádu a bolestné sténání přivolaly manžela i sousedy, kteří odnesli stařenku na lůžko a rychle přivolaný lékař zjistiv, že má nebohá krajanka rozraženou levou nohu v koleně a že stav její jest povážlivý, dal ji dopraviti do Presbyterian hospitálu. Manžel zraněné stařenky, jenž přes vysoký věk svůj živí se krejčovinou, byl nanejvýš bolestně dojat neštěstím věrné své družky.

¶ V New Yorku přejet byl vlakem v pátek v 10 hodin dopoledne krajan Josef Synek z č. 312 vých. 45. ul., zřízenec tamní zvýšené dráhy. Parostroj oddělil mu od těla levou nohu a levé rámě a smrtelně zraněný Synek dopraven byl do nemocnice, kdež později skonal.

¶ V New Yorku postřelil minulý čtvrtek nešťastnou náhodou policista Antonín Miller, rodem Čech, 5letého synáčka svého Roberta do pravého boku. Miller měl ve čtvrtek svobodno a příležitosti té použil k tomu, aby si vyčistil svůj revolver. Malý Robert stál vedle otce, když tento revolver opětně nabíjel. Pojednou zahřměla rána a hošík klesl bez sebe na zem. Výkřikem svým přilákal Miller manželku svou, kteráž marně se namáhala, aby přivedla chlapce k vědomí. Nebohý chlapec dopraven byl do hospitálu a jest slabá naděje, že bude na živu zachován. Rodiče malého Roberta jsou neštěstím tím zdrceni.

¶ V Chicagu utonuli v neděli v řece Calumet dva krajané a sice 28letý Karel Kubíček a 24letý bratr jeho Duffy. Vyjeli si na lodici s gasolinovým motorem a když z poškozené nádržky vytékající gasolin se vznítil, vskočili oba bratři, obávajíce se výbuchu, do řeky a neumějíce plovati, utonuli dříve, než jim mohla býti pomoc poskytnuta. Oba mladí muži byli ženati.

Nabídnuti k sňatku.

Za příčinou málo známosti hledám touto cestou řádnou děvu neb vdovu, která vlastní nějaké jmění neb farmu. Jsem z rolnického statku, 28 roků stár a teprve krátkou dobu v Americe. Jsem vzdělaný, ve všem uvědomělý, řádný, zachovalý a příjemného zevnějšku. Žádného závazku nežádám, pokud se ct. ucházečka o mne sama nepřesvědčí. Vše další na požádání se vysvětlí a podobizny se vymění. Na každý dopis ochotně se odpoví a za úplnou mlčenlivost se ručí. Pište na adresu: „Pokrok Západu, Omaha, Neb. 51k4